

Op 24 april 1988 klopt KRCM Waterschei met 4-1. Daarmee kroont het zich tot kampioen in de tweede klasse en keert zo na de degradatie in 1976 terug naar eerste klasse. Het verblijf duurt slechts twee seizoenen en is voorlopig het laatste van de groenwitten bij de Belgische voetbalelite.

Wat vooraf gaat

Bij aanvang van het seizoen is het duidelijk dat Racing grote plannen koestert. Het haalt heel wat spelers binnen waaronder Carl Massagie en Salvino Marinelli van Beveren en Sylvano Goretti van KV Mechelen. Trainer Rik “snor” Pauwels beschikt over 20 contractspelers. Via sponsor Pauwels Trafo krijgt het ook even meer financiële armslag.

De wedstrijd tegen Waterschei

Racing speelt met Bosmans, Doms, Van Nuffelen, Pluym, Verbruggen, Caes, Blair, Cox, Marinelli, Leys en De Coninck. Askraba en Goretti vallen in.

De groen-witten beginnen zenuwachtig maar komen na acht minuten op voorsprong via Verbruggen. Een minuut later staat het al 1-1. Nog is het niet gedaan want in minuut 15 tekent De Coninck de 2-1 aan.

Daarna blijft het lange tijd spannend, tot uitblinker Leys 20 minuten voor tijd alle twijfels wegneemt. Even later maakt De Coninck er nog 4-1 van.

Drie minuten voor tijd steelt scheidsrechter Sandra de show. De aanhang van Racing staat al klaar om het veld te bestormen. Sandra doet hen met een onhandige schijnbeweging denken dat de wedstrijd afgelopen is. De supporters bestormen daardoor te vroeg het terrein en Sandra moet ze terugfluiten. Op dat moment is trainer Rik Pauwels al een interview over de titel aan het geven voor de radio.

Dan volgt alsnog het eindsignaal. Met nog twee speeldagen te gaan is Racing kampioen en de terugkeer naar eerste klasse een feit. Er wordt gezongen en gedanst, jarenlange frustraties worden in het niets opgelost, iedereen valt elkaar in de armen en sommige bestuursleden laten hun tranen de vrije loop.

Luc Leys

Grote uitblinker die dag is Luc Leys. Hij heeft een voet in nagenoeg alle doelpunten en kroont zich dat seizoen tot topschutter in tweede klasse. Hij vertelt nadien het volgende: "Eindelijk spelen we in eerste klasse. De laatste jaren werd dat een obsessie, vooral voor mij persoonlijk. Ik ben 28 en daarmee wil ik zeggen dat het tijd wordt dat ik eindelijk in de hoogste afdeling ga voetballen". Zijn droom wordt dus werkelijkheid. Hij treedt met Racing en later ook met Germinal Ekeren aan in de eerste voetbalklasse. Met die laatste ploeg speelt hij in 1990 de verloren bekerfinale tegen Club Luik. Na zijn voetbalcarrière wordt hij trainer, in het seizoen 2009-2010 ook even van Racing Mechelen. Op 28 juni 2010 overlijdt hij na een slepende ziekte, amper 50 jaar.

BRONNEN

Gazet van Antwerpen

Gedenkboek 'Racing 100'

https://nl.wikipedia.org/wiki/Luc_Leys (https://nl.wikipedia.org/wiki/Luc_Leys)

